Viro H. Coccejo, Summi Theologi Coccei Filio, 335
S. P. D. Joh. Ludovicus Fabritius.

206.

Cum superioribus diebus ex Urbe huc rediissem, et dispersas hinc inde chartas meas colligerem atque inspicerem, deprehendi certis indiciis, me ad humanissimas Tuas literas, quas jam pridem ad me dedisti, nondum respondisse, neque de gratissimo munere quo tunc temporis me cohonestasti retulisse gratias. Cohorrui sane cum cogitarem judicium, quod de silentio isto poteras tulisse. Diceres sanctissimae Parentis Tui memoriae me parum observantem; immemorem benevolentiae et beneficiorum quibus me dum viveret est prosecutus; immemorem officii quod Tibi Gnato Ipsius debeo; immemorem juris quod in me habes, ut qui paternae amicitiae genuinus es haeres; inelegantem et rusticum qui ad humanissimam Tuam compellationem nihil responderim; denique ut verbo dicam, ingratum, qui ne gratias quidem egerim de dono mihi carissimo, quodque in deliciis

sus, ut in laboribus eius regressus incipias ubi cessavit ipse, et lucubrationibus eius mss. feliciter usus, omnem eruditionem Tuam expositioni verbi divini Deo consecres. Quam in re nemo bonus est, qui de generoso Tuo conatu dubitet, nemo, qui non successum felicissimum exoptet. Alterum est luctus levamen, quod Coccejus [illegible] [illegible] Patrem, in ingenii et pietatis sui monumentis, cum perennio- ribus, quorum plenis adornari syntagma, in lucem emissum dicatum, et quamplurimis scriptis tradenis [illegible] spectandum, solide gaudemus. Deus benedicat uberrime heroico conatui, studiisque Tuis perpetuo faveat. Vale. Dabam Basileae a. d. 9. Nov. 1672.

Clarissimo Tuo Nomini
addictissimus
Lucas Gernlerus.

etiamnum habeo, adeò ut nullus in Bibliotheca mea
extet Comentarius, quem ego crebrius inspiciam.
Quae omnia si de me cogitasti, non habeo quod
Tibi succenseam; est verò quod mihi ipsi graviss
irascar, qui intempestivâ taciturnitate justam
praebui occasionem talia de me suspicandi. Q
sane ex animo doleo, me, quod millies in animum
induxeram facere, nunquam effecisse: neq hac in
aliud mihi superest solatium, quam quod probe
conscius sum, nihil cogitatione mea vel studio m
in Te comissum, sed quicquid id est officii, quod
praetermisi, externum solum esse, in externa
significatione et testificatione situm. Quo cer
spero, Te meam illam in scribendo cunctation
in meliorem partem esse interpretaturum. St
imposterum tanto diligentius exequi, quicquid
a te mihi imponetur. Eundem in finem roga
denunties, quo vitae genere, quâ conditione utaris
et numquid vel Amicum habeas, cui gratū ali
praestare, eoq meum in Te animum testari ~~[illegible]~~

ipsi. Iuvabit etiam ex Te cognoscere, an plura adhuc opera, quæ Parens elucubravit, quæque etiamnum in Bibliotheca vestra latent, sint publico Ecclesiæ commodo in lucem pro[illegible]tura. Nihil Magnus Ille Scripturarum Interpres [illegible] meditatus, quin à Doctis mereatur legi, quin solidum sit, [illegible], singulare, ex vera sapientia depromtum, ad veram [illegible]tatem tendens. Non paterni solum nominis, sed et [illegible]titis hæredem et æmulum eruditionis te Deus incolumem [illegible]servet, partamque hæreditatem tibi tueatur et adaugeat. [illegible]ideld. Postrid. Cal. Sept. 1671.

[illegible] molestum sit, has, quæso, ad Rev. Virum [illegible] perferri [illegible]cura.

[illegible] ut in laboris eius vestigiis insistas ubi cessavit ipse, et lucubrationibus eius mss. feliciter usus, omnem cum [illegible]gentis sui expositionis [illegible] Deo consecres. [illegible] re nemo bonus est, qui de generoso tuo conatu dubitet, nemo, qui non successum felicissimum exoptet. Alterum est luctûs levamen, quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], in ingenii et pietatis sui monumentis, [illegible], quorum plenum adornari syntagma, [illegible] et quamplurimis [illegible] hactenus [illegible] [illegible], [illegible] gaudemus. Deus benedicat uberius heroico conatui, studiisque tuis perpetuo faveat. Vale. Dabam Basileae a. d. 9. Nov. 1671.

Clarissimo Tuo Nomini
addictissimus
Lucas Gernlerus.

A Monsieur

Monsieur Henry
Coracjus
A Leiden.